

frivillige Overenskomster og Vedtægter, Sygekasserne i Tilfælde af Misbrug let kunne ændre disse Regler og modificere dem efter de bestaaende Forhold. Dette er man i Princippet gaaet ind paa i Landstinget; dog har man ladet en Del af Paragraffen blive staaende, nemlig den, som hjemler Medlemmer af en Sygekasse, som enten ophører, eller som mister Anerkendelsen, fordi den ikke længere har det Minimum af Medlemsantal, der forlanges, Ret til at optages i andre anerkendte Sygekasser, uanset hvad Betingelserne ellers kunne være med Hensyn til Alder, Helbredsstilstand osv. Det følger af sig selv, at jeg lud fra det Standpunkt, hvorfra jeg tidligere har talt, angaaende dette Punkt kun kan anbefale Vedtagelsen af den af Landstinget gjorte Ændring.

Underledes forholder det sig med § 11, som omhandler Statsbidraget, hvor der jo er en mere væsentlig Ændring, idet Statsbidraget er begrænset til en fast Sum af en halv Million. Dette er naturligvis ikke overensstemmende med dette Tings Ønske, men jeg tror ikke desto mindre, at man ikke bør tillægge denne Ændring for stor Betydning, ligesom der jo allerede i den af Landstinget afgivne Betænkning udtrykkelig er henvist til, at, naar det Tidspunkt kommer, da denne Sum ikke længere maatte være tilstrækkelig til i øvrigt at opfylde Bestemmelserne, maa det blive Lovgivningsmagtens Sag at tage under Overvejelse, hvorledes man vil tilvejebringe de fornødne Midler. Der er af § 11 udgaaet en Bestemmelse, som ligeledes var vedtaget her i Folketinget, om en Afgang for Kommunerne til at betale Medlemsbidrag for saadanne Medlemmer, som ikke antages at kunne betale Bidraget selv. Dette er udeladt i Landstingets Affattelse. Lovforslagets § 12 indeholder de Bestemmelser, der give Afgang til nedsat Betaling i Sygehuse for Medlemmer af Sygekasser. Der er foregaaet et Par Forandringer, af hvilke den ene vejer til den ene Side, den anden til den anden, idet nemlig den Ret, som var hjemlet Børn under 15 Aar til at nyde fri Sygehusbehandling efter et Aars Forløb er bortfaldet, saaledes at Børn behandles lige med Sygekassens øvrige Medlemmer. Smidlertid er der paa den anden Side tilføjet en Bestemmelse om, at denne nedsatte Betaling for Sygehuse skal gælde i lige saa lang Tid, som et Medlem af en anerkendt Sygekasse overhovedet nyder Hjælp af Sygekassen. I Folketingets Affattelse hed det nemlig kun: saa længe det paagældende Medlem nyder fuld Hjælp af Sygekassen. Naar de Herrer

ville se efter i de senere Paragraffer, vil man finde, at det er foregaaet en Ændring saaledes, at fuld Hjælp kun betinges i 13 Uger, medens der er Afgang til Nydelse af delvis Hjælp — særlig tænkes paa Lægehjælp — i ikke mindre end 60 Uger i Løbet af 3 Regnskabsaar. Ved denne Bestemmelse udvides Agangen til nedsat Betaling eller gratis Optagelse paa Sygehuse til at gælde samtlige 60 Uger i Løbet af 3 Regnskabsaar. Dette er utvivlsomt en Forbedring ved Loven. I § 15 er der en Rettesse, som vistnok ogsaa er fornøden. Det hedder i Forslaget, som det blev vedtaget her, at Sygekassebestyrelserne skulde inden Udgangen af Januar Maaened have indsendt de fornødne Medlemslister og Anmeldelser; men det hedder ikke, hvad der skulde ske, hvis de ikke gjorde det, hvad Følgen deraf maatte blive. Indirekte maatte man slutte, at, naar den Anmeldelse ikke fandt Sted, saa vilde den paagældende Sygekasse miste Afgang til Statsbidrag for det paagældende Regnskabsaar. Det er udtrykkelig udtalt i Landstinget, men dog i en saadan Form, at jeg tror, det fra alle Sider vil opfattes saaledes — og jeg skal henstille til den ærede Minister at udtale det udtrykkelig — at, naar det hedder, at Sygekasserne miste Krav paa Statsbidrag for det paagældende Regnskabsaar, hvis de ikke inden Januar Maaened have indsendt deres Liste, saa ligger derti, at de ganske vist ikke have bestemt retslig Fordring paa Statsbidrag; men det er ikke ubeløftet, at naar de kunne give gyldige Grunde for en mindre Forsømmelse ved Indsendelse af Anmeldelse, kan der ikke desto mindre tilstaa dem Bidrag.

Det næste Punkt er af større Betydning, idet Landstinget har gjort en Rettesse, som ikke vil blive hilst med Tilfredshed her i Tinget, det er i § 17, hvor man har fravejet, hvad man her vedtog under Forhandlingen i Aar, at Sygekasser ikke skulde være forpligtede til at yde Lægehjælp lige saa lidt som Medicin, men at de skulde yde en Hjælp, der i Penge kunde værdsættes lig med 1 Kr. daglig. Saaledes var Forslaget affattet her. Landstinget er paa dette Punkt vendt tilbage til Regeringsforslaget, altsaa paalægger det ikke Forpligtelse til at yde fri Medicin, men derimod at yde fri Lægehjælp og Sygehusbehandling. Paa den anden Side er Pengehjælpen nedsat til 40 Ore, idet Minimum af Hjælp skulde være Halvdelen af Arbejdsfortjænksten en Dag, halv Dagløn, og de Herrer ville se, at, forudsætter man en Dagløn af 2 Kr. om Dagen, vil en halv Dagløn være 1 Kr., og ud over det skulde altsaa ydes fri Lægehjælp og Sygehus-